

Valokuvauksella on tärkeä yhteiskunnallinen rooli. Nykyaikainen tietoyhteiskunta ja siihen olennaisena osana kuuluva uusi teknologia ovat entisestään vahvistaneet tätä asemaa. Valokuvien käytön lisääntyminen on tuonut haasteita saada ihmiset ymmärtämään kuvien sisältöä paremmin. Finnfoton toiminnassa on aina ollut tavoitteena valokuvan ymmärryksen ja arvostuksen lisääminen. Hannu Hautala Helsingin kirjamessuilla 2012 Finnfoton ja Kopioiston yhteisostolla. Kuva Pekka Punkari.

Valokuvan puolesta 50 vuotta Finnfoto – Suomen Valokuvajärjestöt ry

Sodan jälkeiset vuodet merkitsivät niukkuuden aikaa. Talouden uudelleenrakennus ja sotakorvaukset olivat etusijalla ja maahantuontia säännösti. Valokuva-alan tuonti jäi 1946 puoleen sotaa edeltävästä. Valokuvaajien tai valokuvauksen harrastajien kalusto- ja materiaaliongelmat eivät olleet kovinkaan keskeisiä, kun pulaa oli lähes kaikesta. Kokonaan alan tuontisäännöstelystä luovuttiin vasta 1957.

Valokuvaamoille sotavuodet olivat olleet vilkasta toimeliaisuuden aikaa. Valokuvat merkitsivät pysyvyyttä, muistoja, jotka haluttiin tallettaa. Useat valokuvaajat olivat sodan aikana toimineet TK-kuvaajina ja kouliintuneet samalla reportaasien tekoon. Sodan jälkeisinä vuosina alalla alkoi selvä erikoistuminen. Kun valokuvaamot ennen sotia olivat tuottaneet kuvia henkilöasiakkaiden lisäksi monipuolisesti lehdistöille, yrityksille, kaikenlaisille asiakkaille, valokuvaajista tuli nyt lehtikuvaajia, mainoskuvaajia, teollisuuskuvaajia. Jopa valokuvaamoissa tapahtui erikoistumista, kun osa kuvaamoista keskittyi nimenomaan muotokuvaukseen.

Valokuvaharrastus ja taiteellisen itseilmaisun vaaliminen olivat kulleet sotavuosien läpi kameraseurojen harvakseltaan kokoontuessa jäsenistön ollessa pääasiassa rintamalla. 1950-luvun puolivälin jälkeen harrastustoiminta alkoi hitaasti vilkastua ja pääsi seuraavalla vuosikymmenellä todella vauhtiin. Keskeinen harrastajaliikkeen veteraani Arvi Hanste kirjoitti 1956 erityisen onnistuneen, Galerie Hörhammerilla pidetyn Suomen Kamera-seurojen Liiton vuosinäyttelyn jälkeen kuinka suotavaa olisi, että ainakin Helsingissä voitaisiin joka vuosi pitää valokuvänäyttelyä.

Valokuvaaja nousee esiin

Valokuvaajien asema ja arvostus kohentui myös Suomessa 1950-luvun kuluessa. Suurten kansainvälisten kuvalehtien jättimäiset levikit nostivat valokuvaajat tekijöinä julkisuuteen, elokuvateollisuudesta tuttu tähtimyytti